

KOM OP VOOR DE HELE REGENBOOG

VEROVER
DE STAD

PVDA

antwerpen.pvda.be

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

25. REGENBOOGSTAD

STANDPUNT

Van waar je ook komt, van wie je ook houdt of wie je ook bent, je bent welkom in de diverse samenleving die onze stad zo rijk maakt. Antwerpen kent een uitgebreid netwerk van organisaties voor holebi's en transgenders (LGBT+) die al jaren opkomen voor gelijke rechten en algemene aanvaarding. Door deze organisaties te ondersteunen in hun samenwerking met alle actoren in de samenleving – scholen, stadsdiensten, andere sociaal-culturele organisaties... – kunnen we alle vormen van discriminatie tegengaan en werken we aan een stad met plaats voor alle kleuren van de regenboog.

WAT WE WILLEN

EEN. STERKE EN ONAFHANKELIJKE ORGANISATIES, DIE HUN EXPERTISE VOOR HONDERD PROCENT INZETTEN

- We voorzien meer structurele langetermijnondersteuning die de LGBT+-organisaties in de stad toelaat om op eigen initiatief actie te ondernemen zonder dat daar het fiat van het stadsbestuur voor nodig is.
- We brengen de verschillende sociaal-culturele organisaties regelmatig in contact met elkaar en richten daar een ontmoetings- en samenwerkingsplatform voor op. Zo kunnen ze elkaar versterken in hun werk en expertise uitwisselen.
- We stimuleren dat sociaal-culturele organisaties met verschillende doelgroepen samen projecten opstarten en voorzien daar specifieke ondersteuning voor.

TWEE. SAMEN TEGEN IEDERE VORM VAN DISCRIMINATIE

- We voorzien in psychosociale ondersteuning voor slachtoffers van haatmisdrijven.
- Bij veroordeling leggen we de nadruk op taakstraffen in organisaties die opkomen voor LGBT+-rechten of tegen seksueel geweld.
- We voeren praktijktesten in om discriminatie op te sporen, in de eerste plaats op de woon- en arbeidsmarkt.
- We geven speciale aandacht aan vluchtelingen die hun thuisland hebben verlaten omwille van hun geaardheid of genderidentiteit. We starten samen met het middenveld het project *Safe Havens* weer op in een Antwerpse context.

DRIE: HET ONDERWIJS IS DÉ HEFBOOM NAAR MAATSCHAPPELIJKE AANVAARDING VAN LGBT+-PERSONEN

- We voorzien een inclusieve seksuele opvoeding met aandacht voor LGBT+-thema's op aangepaste wijze in de lagere school en in iedere graad van het secundair onderwijs.
- We stimuleren en ondersteunen de oprichting van leerlingenorganisaties op alle scholen naar het voorbeeld van de *gay-straight alliances* waarmee leerlingen zelf acties ondernemen om racisme en discriminatie op school en daarbuiten tegen te gaan.

- We investeren in de aanwerving van een coördinator die in samenwerking met het LGBT+ middenveld-trajecten voor Antwerpse scholen aanbiedt om te bouwen aan een meer inclusieve school en die de leerlingenorganisaties samen met leerkrachten op de scholen zelf omkadert.

VIER. STADSDIENSTEN VAN TOPKWALITEIT DIE DE DIVERSITEIT WEERSPIEGELEN

- We scholen alle stedelijke ambtenaren en dienstverleners regelmatig bij in de LGBT+-thematiek. Op deze manier kunnen LGBT+-Antwerpenaren van in de kleuterschool tot het woonzorgcentrum altijd zichzelf zijn.
- We maken werk van een communicatie die iedereen correct aanspreekt, met een beeldvorming die de diversiteit van de stad weerspiegelt.
- Dankzij een inclusief personeelsbeleid zijn de stadsmedewerkers een afspiegeling van de diversiteit in de samenleving, op alle vlakken.
- We organiseren brede campagnes op districtsniveau die alle Antwerpenaren bereiken en sensibiliseren over het LGBT+-thema.

VISIE

In onze stad is iedereen thuis, van wie je ook houdt of hoe je je ook voelt. In onze Antwerpse samenleving zijn er tienduizenden mensen voor wie het traditionele gezin van man en vrouw niet opgaat of die zich niet identificeren met hun geboortegeslacht. In deze zeer diverse groep vind je lesbiennes, homo's, biseksuelen, transgenders, queer personen, interseksuele personen en nog meer. We vatten ze onder de inclusieve noemer LGBT+. Met de PVDA streven we naar een samenleving en een stad waar alle rechten gegarandeerd zijn.

De LGBT+-gemeenschap zelf is heel divers. Ze is niet over één kam te scheren. Over heel de stad, in alle wijken, gezinnen en verenigingen, vind je die diversiteit terug. Sommigen zijn out and proud, anderen niet. Sommigen wonen samen met hun gezin, anderen staan er alleen voor. Sommigen zijn gelovig, anderen niet. Sommigen lopen nog school, anderen hebben hun weg al gevonden naar een woon-zorgcentrum. Sommigen wonen al heel hun leven in Antwerpen, anderen nog maar net. Maar toch streven ze allemaal naar aanvaarding in de maatschappij. Willen we de rechten van alle LGBT+-Antwerpenaren garanderen, dan moeten we daar ook met heel de samenleving en alle actoren actief in zijn.

Het stadsbestuur ziet dat helemaal anders. Het polariseert en zet groepen tegen elkaar op. Bijvoorbeeld: nieuwe Antwerpenaren tegen homoseksuele mannen. Maar hoe zit het dan met de homoseksuele nieuwe Antwerpenaren? Die polarisering maakt het voor LGBT+-personen keer op keer nog moeilijker om te strijden voor aanvaarding in hun omgeving. Ook verenigingen worden tegen elkaar uitgespeeld. Ze moeten concurreren voor subsidieprojecten en krijgen geen vrijheid om hun expertise in de praktijk om te zetten. Dat maakt brede samenwerking, die net nodig is om echte aanvaarding in de stad mogelijk te maken, nog moeilijker.

Wij gaan voor een inclusieve stad waarin organisaties samenwerken en personen elkaar ontmoeten. We bouwen op alle expertise die onze stad rijk is, om deze strijd voor aanvaarding te voeren.

EEN. STERKE EN ONAFHANKELIJKE ORGANISATIES, DIE HUN EXPERTISE VOOR HONDERD PROCENT INZETTEN

Veel juridische discriminatie is uit de weg geruimd en op papier zouden LGBT+-personen in de stad dezelfde kansen moeten kunnen krijgen als iedereen. Jammer genoeg is de realiteit niet zo rooskleurig. Verbale en fysieke agressie op straat, op school en op het werk leggen een loden deken op het welzijn van LGBT+-personen. Het hoge aantal suïcidegedachten en -daden in deze groep, een op de vier heeft al een suïcidepoging ondernomen, toont dat er nog veel werk aan de winkel is om te komen tot een algemene aanvaarding van elkeen, ongeacht genderidentiteit of seksuele geaardheid.

Die aanvaarding begint in het dagelijkse leven, op de plek waar je woont. Daarom is het een verantwoordelijkheid van de stad in te zetten op een beleid waardoor iedereen zich thuis voelt. In Antwerpen hebben we daar troeven voor in handen. Al jaren zijn in onze Scheldestad tientallen organisaties actief die mensen bij elkaar brengen om op te komen voor gelijke rechten voor LGBT+-personen. Samen bezitten ze een schat aan ervaring en expertise. Die is onontbeerlijk om een inclusieve samenleving op te bouwen.

Het huidige bestuur legt de LGBT+-verenigingen van bovenaf een strikt kader op waarbinnen hun activiteiten moeten plaatsvinden. Op deze manier zorgt het stadsbestuur ervoor dat alleen de projecten die passen bij zijn visie, doorgaan, ook al is dit niet wat de LGBT+-Antwerpenaren echt nodig hebben. Het bestuur houdt de LGBT+-beweging in bedwang door te focussen op projectmatige ondersteuning. Zo kan het kiezen welke projecten wel en welke niet doorgaan. In jaarlijks te herziene overeenkomsten wordt gedetailleerd bepaald wat de organisaties mogen doen. De projecten kunnen maar een korte periode lopen, zoals het *Safe Havens* project dat LGBT+-vluchtelingen opvang maar sinds kort niet meer kan werken omdat het project niet verlengd wordt. Zo verdwijnt de kans om een visie op een lange termijn uit te werken. De verschillende sociaal-culturele organisaties worden bij subsidierondes ook nog eens tegen elkaar uitgespeeld, wat samenwerking veel moeilijker maakt.

Wij zien in de expertise van het LGBT+-middenveld, dat elke dag op het terrein actief is, net de sleutel tot een inclusieve stad. Daarom willen we het Roze Huis Antwerpen, de koepel van de Antwerpse LGBT+-verenigingen, structureel en op lange termijn ondersteunen zodat er ruimte komt voor zelfinitiatieven met een maximale impact op de samenleving. Zo bouwen we aan een onafhankelijk en sterk LGBT+-middenveld, dat met kennis van zaken aan de stad kan bouwen.

Verder heeft de stad sterkere samenwerking tussen alle organisaties nodig in plaats van concurrentie. Zo is de strijd tegen racisme binnen de LGBT+-gemeenschap net zo'n uitdaging als die tegen holebi- en transfoobie in het bedrijfsleven, de verenigingen, de sportwereld, gemeenschappen, dienstencentra enzovoort. We richten een ontmoetings- en samenwerkingsplatform op zodat expertise gedeeld kan worden. We zetten in op projecten waarin sociaal-culturele verenigingen met verschillende doelgroep samen aan de slag gaan. Door ervaringen uit te wisselen en uitdagingen samen aan te gaan, kunnen we streven naar aanvaarding in een veel breder deel van onze diverse stadsgemeenschap.

TWEE. SAMEN TEGEN IEDERE VORM VAN DISCRIMINATIE

Acht op de tien holebi's en transpersonen geven aan dat ze al discriminatie ervaren hebben. Dat cijfer toont dat, in tegenstelling tot wat soms beweerd wordt, discriminatie nog aanwezig is in alle delen van de samenleving. De enige manier waarop we discriminatie van LGBT+-personen kunnen aanpakken is: er samen tegenin gaan.

Onderzoek wijst uit dat de psychische weerslag bij slachtoffers van holebi- en transfoobie een veel sterkere impact heeft dan de materiële. Voor slachtoffers van deze haatmisdrijven is het daarom een grote stap effectief aangifte te doen. Daarom installeren we in de districtshuizen heel laagdrempelige meldpunten voor alle vormen van discriminatie. En we richten een gelijkheidsdienst in die discriminatie voorkomt, opspoot en aanpakt.

Als men aangifte doet van haatmisdrijven bij politiediensten, ligt de focus dikwijls alleen op het misdrijf en wordt het slachtoffer aan zijn of haar lot overgelaten, met blijvende emotionele schade tot gevolg. We pleiten ervoor bij holebifoob en transfoob geweld ook aandacht te besteden aan een zachte opvang. Het best met hulp van de middenveldorganisaties die kunnen voorzien in omkadering nadien. Voor de daders van deze agressie geven we de voorkeur aan taakstraffen bij organisaties die opkomen voor holebi's en transgenders of die strijden tegen seksueel geweld.

Lesbische koppels ondervinden een dubbele economische discriminatie: als vrouw en dan nog eens als lesbienne. Ook transpersonen gaan vaak door een ook financieel heel moeilijke periode. En dan verliezen ze dikwijls ook nog eens hun werk. Een kwart van hen is werkloos of op invaliditeit. Ook vinden we heel veel alleenstaanden onder LGBT+-personen. Zij moeten dan alleen de duurdere huishuur en hoge stadstaksen dragen. Ze krijgen minder kansen op een goede tewerkstelling en worden vaak uitgesloten. Oudere holebi's en senioren voelen zich dikwijls verplicht terug in de kast te kruipen in woonzorgcentra, dienstencentra en seniorenorganisaties. Maar zij kunnen zich niet thuis voelen in een milieu waar het taboe op 'anders-zijn' nog groot is.

Om deze discriminatie tegen te gaan zetten we in op praktijktesten, analoog met de praktijktesten in de strijd tegen racisme en seksisme.

De strijd tegen discriminatie speelt niet alleen in Antwerpen een rol, maar is internationaal. LGBT+-personen die hun land ontvluchten, komen hier vandaag vaak terecht in asielprocedures en instellingen die niet aangepast zijn. In 2016 nam de PVDA deel aan de Belgian Pride onder de slogan 'We take Pride in solidarity' om haar steun met LGBT+-vluchtelingen uit te drukken en te pleiten voor een humaan asielbeleid met aandacht voor LGBT+. Ook de middenveldorganisaties sprongen mee in de bres en startten het succesrijke project *Safe Havens* dat LGBT+-asielzoekers ondersteunt in hun zoektocht naar een nieuw leven in België. Maar begin 2018 is het project om financiële redenen geschrapt. Wij willen de draad weer opnemen en vanuit Antwerpen het project zijn rol laten spelen.

DRIE. HET ONDERWIJS IS DÉ HEFBOOM NAAR MAATSCHAPPELIJKE AANVAARDING VAN LGBT+-PERSONEN

Voor het onderwijs in de stad is een grote rol weggelegd in de brede maatschappelijke aanvaarding van LGBT+-personen. Pesterijen op de speelplaats zijn schering en inslag, en het woord 'homo' is nog altijd het meest gebruikte scheldwoord. België scoort ook barslecht wat mentaal welzijn bij LGBT+-jongeren betreft. Een open, positief klimaat op scholen rond seksualiteit en genderidentiteit is daarom essentieel.

We zien dat seksuele opvoeding tot een minimum beperkt wordt en dat het daarbij vaak alleen gaat over het reproductieve en over contraceptie. Het LGBT+-thema komt maar zelden expliciet aan bod, en dan nog op individueel initiatief van een leerkracht. Op deze manier is het onmogelijk om het thema grondig met jongeren te bespreken en zo holebi- en transfoobie te bannen.

Daarom willen we het LGBT+-thema op aangepaste manier opnemen en een progressieve seksuele opvoeding voorzien in alle lagere scholen van het stedelijk onderwijs en in iedere graad van alle richtingen in het middelbaar onderwijs. De scholen en leerkrachten krijgen daar ondersteuning voor van experts uit het LGBT+-middenveld.

Daarnaast zetten we in op het oprichten van jongerenorganisaties naar het voorbeeld van de *gay-straight alliance* groepen in enkele scholen in West-Vlaanderen en Nederland. Daarbij worden jongeren geholpen op te komen voor een inclusieve school, vrij van elke discriminatie.

Voor deze projecten investeren we in een coördinator die de middenveldorganisaties structureel ondersteunt. Deze coördinator kan de trainingen en trajecten op stadsscholen helpen begeleiden, in samen-

werking met middenveldorganisaties die zich bekwaamd hebben in het werken aan een school zonder discriminatie. De coördinator kan samen met de leerkrachten ook jongerenorganisaties ondersteunen in hun werking en actie.

VIER. STADSDIENSTEN VAN TOPKWALITEIT DIE DE DIVERSITEIT WEERSPIEGELEN

Van de kinderopvang tot het woonzorgcentrum staan stedelijke diensten en organisaties in voor het welzijn van de Antwerpenaar. Toch is hun werking vaak niet aangepast aan LGBT+-personen of gezinnen. Er is een adequate opleiding van het stadspersoneel nodig zowel om de kinderen te laten opgroeien in een superdiverse samenleving als om ervoor te zorgen dat ouderen niet terug in de kast moeten.

De stadsdiensten hebben een voorbeeldfunctie te vervullen in inclusieve communicatie en dienstverlening, met respect voor iedere Antwerpenaar. Je genderidentiteit komt niet noodzakelijk overeen met je geboortegeslacht, of je voelt je niet echt man noch vrouw. In onze dagelijkse omgang hebben we de neiging mensen als man of vrouw te categoriseren, maar als we willen dat dienstverlening niet afhangt van je geslacht of genderidentiteit, is het dan noodzakelijk daarachter te vragen? Is het bijvoorbeeld echt nodig te vragen naar je geslacht bij de aanvraag van een parkeerkaart of de aangifte van een fietsdiefstal? Wij willen de stadsdocumenten doorlichten op inclusieve taal. We willen werken aan een gender-neutrale dienstverlening om echte inclusiviteit mogelijk te maken. We streven ernaar dat de stadsmedewerkers de diversiteit van de Antwerpse bevolking weerspiegelen.

Als stad kunnen we ook bouwen op alle verenigingen die mensen bij elkaar brengen. We willen al deze verenigingen, die zich bezighouden met allerhande takken van cultuur, ontspanning en sport, vragen om het diversiteitscharter te ondertekenen. Op die manier kunnen zij de discussie starten over hoe LGBT+-personen in hun vereniging eraan toe zijn, en van onderuit bouwen aan een meer inclusieve samenleving.

Tot slot zetten we in op stedelijke campagnes die de verschillende aspecten van de LGBT+-gemeenschap in beeld brengen. Deze campagnes zijn laagdrempelig en breed en proberen verschillende plaatsen in de stad en haar districten te bereiken. Zo worden mensen bereikt die buiten de scope van de traditionele Pride vallen.